

I det man formener 2 „organiserede“ Stabe tilstrækkelig for Søværnet, en for Viceadmiralen og en for Chefen for det samlede Forsvar af Kjøbenhavn mod Søfiden, burde saadanne hjemles i Loven samtidig med, at der tillægges førstnævntes Stab den tilhørende Indflydelse paa alle væsentligere krigsmaritime Spørgsmaal.

ad § 19. Man maa udtale sin Tvivl om, at Chefen for Drlogsværftet, der ifølge Lovforslaget skal være Officer i Søofficerskorpset, fremtidig i Reglen bør være af Admiralklassen, da man derved vil være bunden til at bevare en Mand i denne vanskelige Stilling, selv om han — der i Reglen vil være uden teknisk Uddannelse — efter kortere eller længere Tid, skulde vise sig ubalanceret til Stillingen, og da særlig over for den Opgave at „lede Ordningen overalt, hvor Samarbejde mellem Drlogsværftets forskellige Grene“ — altsaa gennemgaaende af teknisk Natur — „er fornuødent.“

En Specifikation af Værftschefens tjenstlige Funktioner formenes for øvrigt ikke at have Plads i Loven, men bør ordnes gennem Instruks og Reglementer; dog formenes, at Værftschefen foruden det militære Overblik med Værftets Anlæg og den militære Overkommando over samtlige Korpsers og Afdelingers Personel, maa gives Overkommandoen over samtlige i Linie liggende Skibe, for hvis Krigsberedskab Overansvaret bør paahvile ham.

ad §§ 20 og 22. Man maa henstille til Overvejelse, hvorvidt Tøjmeesteren og Chefen for Søminekorpset i Tjenestens Tars burde ophøre at være „farende“ Officerer i Kommandørnummer, og overgaa til at blive Direktører i Vighed med, hvad er forordnet for Hærens Artilleri ved Lov af 13de April 1895. Kommandørklassen vil derved normalt reduceres med 2 Nummere.

ad § 23. Naar Lovforslaget endnu be-

varer „indtil 350 Haandværkere“, de saakaldte „faste“, særligt lønnede og pensionsberettigede Haandværkere, ser man heri en forældet og kostbar Foranstaltning, der for en stor Del har mistet sin tidligere Betydning fra Træskibbygningsperioden; denne Afdeling bør sikkert søges indskrænket til det for en Mobilisering fornødne Antal, hvad ogsaa vil spille en Rolle for Nyboder Spørgsmaalet, der senere omtales.

ad § 24. At Søværnets Bygningsvæsen kan „bestyres af en Officer i Søofficerskorpset“ — altsaa tjenstgørende — synes at være en Forening af ret uforenelige Bestillinger, som ikke kan billiges.

ad § 25. Herom henvises til Bemærkningerne ad § 62.

ad § 27. Denne Paragraf vil bortfalde som Følge af den krigsministerielle Organisation af Hærens Artilleri Bestyrelse ved Kundgørelse af 7de Juni 1895, Nr. 29, og herom er senere tilgaaet Udvalget Skrivelse fra Marineministeriet af 30te Januar 1896.

ad §§ 28—30. Fuldtvel indrømmende Betydningen af en vid teoretisk-faglig Uddannelse af Befalingsmænd og Underbefalingsmænd i Søværnet, og særligt for saadanne, der senere ansættes ved eller hellige sig til de tekniske Fag, synes dog „Teorien“ efterhaanden at være bleven for vidt gaaende i sin Almindelighed. Da dette System ikke ret vel kan følges uden paa Bekostning af den Klasse Officerer, hvis Evner og Interesser særlig kalde dem til den mere sømandsmæssige og praktiske Tjeneste og Uddannelse om Bord, synes det i høj Grad ønskeligt at tilbørligt Hensyn tages alt ved Ordningen af Skoleplanerne for Eleverne, saa at de, der føle sig egnede for den tekniske Virksomhed og ønske Specialuddannelse i den Retning, kunne bibringes en saadan paa et saa tidligt Stadium som muligt af deres Uddannelse, og at de øvrige blive fritagne. De Officerer og Underofficerer der senere